

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010170
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010170.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2022 prejednal odvolanie prokurátora, ktoré podal v neprospech obžalovaného

A. S.,

nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., O.. K. XXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/62/2021 zo dňa 02. novembra 2021 a taktod jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietajú, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/62/2021 zo dňa 02. novembra 2021 bol obžalovaný A. S. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sp. zn. Pv 177/21/3305-37, zo dňa 24.09.2021 zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe dňa 07.06.2021 v čase približne o 01.10 h v S. na ulici N. X. XXXX, v byte kde s poškodenou svojou bývalou družkou M. Z. býval, pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej hádke s M. Z., chytil a sotil poškodenú M. Z. o radiátor, načo si poškodená narazila o radiátor hlavu, následne sa poškodenej zastal Z. X., ktorý sa v tom čase nachádzal v uvedenom byte, pričom obžalovaný A. S. sa s Z. X. navzájom od seba odstrkovali rukami, následne sa obžalovaný A. S. poškodenej svojej bývalej družke M. Z. vyhrážal, že pichne ju ako aj seba a bude mať pokoj, že on si to odsedí, následne potom ako vyšli poškodená M. Z. a Z. X. von pred vchod bytového domu č. XXXX, prišiel za nimi obžalovaný A. S., ktorý držal v pravej ruke kuchynský nôž červenej farby o celkovej dĺžke 3;3 cm, ktorý mu Z. X. následne vytrhol z ruky, pričom konanie obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť u poškodenej M. Z. dôvodnú obavu o život a zdravie, poškodenej neboli konaním obžalovaného spôsobené také zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie, pretože skutok nie je trestným činom.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o vine v neprospech obžalovaného napadol prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že považuje rozsudok za nezákonný, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Spôsob hodnotenia výpovede poškodenej M. Z. a svedka Z. X. považuje prokurátor za nesprávny. Poškodená na začiatku svojej výpovede uviedla, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v obžalobe. Popísala ako ju obžalovaný napadol a hodil do radiátora. Uviedla tiež, že sa s ním hádala, a obžalovaný vybehol von s nožom v ruke. Nespomenula si na vyhrážky, ale z jej výpovede je zrejmé, že z konania obžalovaného nadobudla dôvodnú obavu o jej život. K. X. uviedol, že obžalovaného

vyprovokovalo, keď sa poškodená prezliekla do nočnej bielizne, hádali sa, obžalovaný sotil poškodenú, pritom začali vyťahovať nože. Keď svedok z bytu odišiel, počul tam krik a buchot preto volal políciu. Obžalovaný podľa svedka v byte povedal vetu o tom, že keď mu prepne, pichne poškodenú aj seba a bude mať pokoj, a že si to odsedí. Uvedenie tejto hrozby primálo svedka kontaktovať políciu. Okolnosť, že obžalovaný pred bytom držal nôž nebola ničím spochybnená, sám obžalovaný nevedel svoje konanie hodnoverne zdôvodniť. Poukázal na zásadu voľného hodnotenia dôkazov a uviedol, že súd dôkazy nehodnotil v ich spojitosti a odmietol vypočuť policajtov, zasahujúcich na mieste činu. Navrhol preto zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, nakoľko obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu v obžalobe.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa prokurátorka krajskej prokuratúry pridržala dôvodov odvolania podriadeného prokurátora a navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa s tým, aby vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Prítom v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K vytýkaným chybám v odvolaní prokurátora týkajúcim sa výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Nemožno prisvedčiť argumentom prokurátora, keď namietal súdom prvého stupňa nesprávne vyhodnotenie výpovedí poškodenej M. Z. a svedka Z. X. jednotlivo i v ich kontexte. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení podrobne zaoberá ich výpoveďami a vyhodnocuje ich tak jednotlivo, ako aj navzájom. Svojimi úvahami súd prvého stupňa dospel k správnym a logickým záverom spočívajúcim v tom, že skutok sa síce stal, avšak nie je trestným činom.

Tu je potrebné predovšetkým uviesť, že poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní popísala priebeh skutku inak, ako je uvedený v obžalobe. Vzhľadom na ovplyvnenie svojej osoby alkoholom si nespomenula kto, a ako manipuloval s nožom pred tým, než s ním vyšiel z bytu obžalovaný. Svedok X. ale jasne uviedol, že ako prvá mala v rukách nôž práve poškodená.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok mal dve fázy. Prvá sa odohrala v byte, kde mal obžalovaný vysloviť hrozbu o pichnutí poškodenej a seba. Toto však poškodená nepočula. K. X. to nepovažoval za hrozbu, nakoľko pokračoval v rozhovore s obžalovaným. Druhá fáza skutku spočívala v tom, že obžalovaný sa v byte slovne pohádal s poškodenou. Práve pre túto ich hádku volal svedok X. políciu. Ako prvý teda vyšiel z bytu svedok Z. X., následne vyšla poškodená, a neskôr za ňou aj obžalovaný. Tento mal síce v ruke nôž, ale poškodená, či svedok X. neuviedli, že by obžalovaný na niekoho nožom mieril.

Vyslovenie verbálnej hrozby zo strany obžalovaného malo teda prebehnúť v byte pri rozhovore obžalovaného a svedka. Svedok X. obžalovaným vyslovenú hrozbu popísal tak, že obžalovaný to povedal všeobecne, že by to dokázal pichnúť poškodenú aj seba, pričom následne normálne pokračovali v rozhovore. Svedok X. vôbec zo slov obžalovaného nemal strach, skôr si myslel, že je to „čudné vyjadrenie“ a mal za to, že si obžalovaný robil srandu. Preto nie je správne tvrdenie prokurátora uvedené v odvolaní, že svedok kontaktoval políciu z tohto dôvodu.

Vzhľadom k tomu, že rozhovor medzi obžalovaným a svedkom pokračoval nemožno vôbec skonštatovať, že poškodená alebo svedok X. takúto hrozbu vnímali ako odôvodnenú obavu o život poškodenej, ako to znovu nesprávne namieta v odvolaní prokurátor. Navyiac keď sama poškodená si okolnosti skutku vzhľadom na veľké ovplyvnenie alkoholom nepamätá.

Pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr.zák. je vždy predovšetkým potrebné brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu a prihliadnúť aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Tu je vzhľadom na okolnosti prípadu potrebné zdôrazniť, že slová o pichnutí nožom poškodenej táto nepočula, prebehli v rámci dialógu obžalovaného a svedka požívajúcich alkohol, pričom zbraň - nôž obžalovaný nemal pritom vôbec v ruke. Ani svedok, ktorý uvedené slová počul nemal z nich strach, dokonca sa mu javili ako povedané len tak všeobecne.

Svedok Z. X. zároveň potvrdil verziu obžalovaného keď uviedol, že ako prvá nôž chytila a manipulovala s ním poškodená. Konflikt mal pokračovanie v byte obžalovaného, kde sa tento len slovné hádal s poškodenou, a preto svedok X. už medzitým odídený z bytu volal políciu. Keď obžalovaný vyšiel z bytu za svedkom a poškodenou, hoci mal v ruke nôž na nikoho ním neútočil, a nikomu sa ani slovné nevyhrážal. Nôž svedkovi X. na výzvu odovzdal.

Skutkový stav bol vykonaným dokazovaním preto zistený v miere dostatočnej na rozhodnutie. Správne preto aj súd prvého stupňa zamietol návrhy na doplnenie dokazovania navrhnuté prokurátorom ohľadom vypočutia príslušníkov polície zasahujúcim na mieste. Ich výpovede by s odstupom času jednak neboli bezprostredné, a obsahovali by len to, čo im poškodená, výrazne ovplyvnená alkoholom a svedok X. uviedli. Ani jeden z príslušníkov polície pritom nepotvrdil, že by po ich príchode na miesto činu obžalovaný kládol odpor, alebo ohrozoval niekoho nožom. Svedkovia len popísali, že obžalovaný mal mať pred príchodom polície v ruke nôž, dole čepeľou a svedok X. mu ho vzal. Samotní príslušníci polície zasahujúci na mieste činu v úradnom zázname neuviedli, že by sa obžalovaný choval agresívne.

O problematickom spolužití obžalovaného a poškodenej vypovedajú pritom obaja zhodne. Z vykonaného dokazovania je však celkom zjavné, že k takémuto spolužitiu obaja prispievali. Výraznou mierou sa na tom podieľalo aj zneužívanie alkoholu poškodenou, ktorá uviedla, že alkohol v tom čase požívala každý druhý deň. Tu treba poukázať aj na zápisnice o meraní alkoholu v dychu, z ktorých bolo zistené, že poškodená bola najviac ovplyvnená alkoholom, a z tohto dôvodu ako aj sama uviedla si nepamätá všetky detaily skutku.

Následne je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že obžalovaný bol síce doposiaľ súdne trestaný, avšak nie pre násilnú trestnú činnosť. Znalecký posudok z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie nezistil u neho závislosť na alkohole a nekonštatoval ani jeho nebezpečnosť pre spoločnosť. Teda nič nenasvedčuje tomu, že by bol osobou agresívnou a netvrdí to ani poškodená, ich konflikty mali podľa nej vždy len charakter verbálny.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa, a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než to urobil okresný súd.

V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v aktuálne posudzovanej veci. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi, a tieto správne a podrobne vyhodnotil. Jeho rozhodnutie je v súlade so zákonom, a má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.